

ICE HOCKEY U20 WORLD CHAMPIONSHIP POLAND

Dzień rozgrywek dziennikarki z 2LO spędziły bardzo intensywnie. Wiało, padało i wyziębiało stopy, ale było warto. Podczas mistrzostw świata w hokeju na lodzie młodzież szlifowała kompetencje dziennikarskie. Mecz, który miały okazję oglądać wzbudzał sporo emocji, a w sytuacjach podbramkowych dostarczał dodatkowych efektów dźwiękowych. Mimo wyrównanej walki, słuszne zwycięstwo mogli świętować Włosi. Praca pod presją czasu i w niekomfortowych warunkach to główne cechy zawodu jurnalisty. Uczestniczki warsztatów miały możliwość przeprowadzenia pierwszych samodzielnych wywiadów, podszlifować angielski i skosztować dziennikarskiego cateringu.

**ICE HOCKEY
U20 WORLD
CHAMPIONSHIP
POLAND**
Tychy

Hokej na lodzie - z czym to się je?

Kilka kółek, kilka linii, trapez, dwa niebieskie pola, kropki i inne cuda, a to wszystko na lodzie – u przyzwyczajonych do zielonej trawy pomalowanej wapnem, pole gry do hokeja musi budzić niemałe przerażenie.

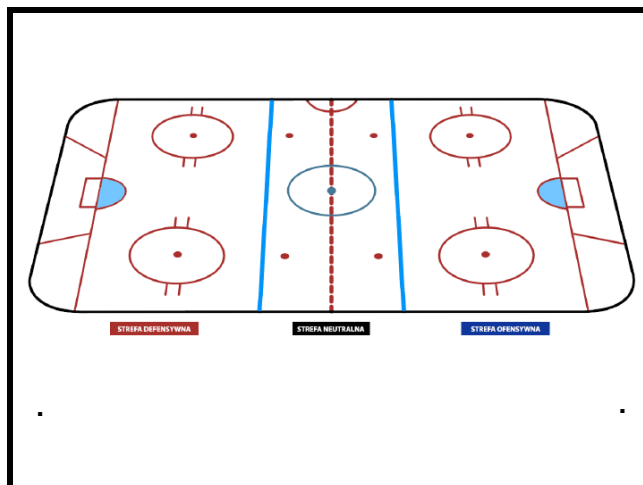
Jest to zespołowa gra sportowa rozgrywana na lodowisku. Dwie drużyny walczą, podczas trzech, 20 minutowych tercji, o zdobycie jak największej ilości punktów, czyli trafień krążkiem do bramki przeciwnika. Hokej na lodzie jest najszybszą grą zespołową i wymaga od zawodników opanowania do perfekcji jej strony technicznej (jazda na łyżwach, operowanie kijem i krążkiem) i doskonałego przygotowania siłowego. Ważnym elementem gry jest też "gra ciałem". Polega ona na wytrąceniu przeciwnika z równowagi, w celu pozbycia się go z akcji.

Kilka zasad, czyli przydatna teoria

Drużyna grająca hokeja na lodzie składa się z 6 zawodników (bramkarz, 2 obrońców, 3 napastników), poruszających się na łyżwach hokejowych.

Wszyscy odpowiednio zabezpieczeni. Do meczu można zgłosić maksimum 22 zawodników (2 bramkarzy, 4 pary obrońców i 4 trójki napastników), a ich zmian dokonywać dowolną ilość razy. W żadnym okresie gry drużyna nie może mieć na lodzie więcej niż 6 i mniej niż 4 graczy.

Drużyny zmieniają pola gry po pierwszej i drugiej tercji. Czas dogrywki wynosi 10 lub 5 min wyczerpującej gry. Bramka strzelona w dogrywce kończy mecz. W czasie meczu, każdej z drużyn

Ice Hockey U20 World Championship – relacja

12.12.2018r., o godzinie 13 rozpoczął się mecz, w którym Włochy zmierzą się z Ukrainą. Widać, że zespoły są dobrze przygotowane. Jednak zwycięzca może być tylko jeden. W pierwszej połowie meczu, przewagę jednym punktem nad przeciwnikami zapewnił Włochom Gios Gregorio. Strzelił on bramkę w 16 minucie meczu. Jednak szczęście opuściło Włochów, kiedy w 3 minucie drugiej połowy meczu Ukraina zremisowała wynik. Shevchenko Igor zdobył bramkę dzięki swojej szybkości. Serię faulów zaczął zawodnik z Włoch, który w 28 minucie spowodował upadek jednego z przeciwników. Mimo wielu upadków zawodnicy nie poddają się, szybko wstają i jeżdżą dalej. Są bardzo wytrwali. Minutę później kara spotkała Kryvoshapkin'a Hlib'a z Ukrainy, za podcinanie rywala. Pod koniec 31 minuty ten sam zawodnik zagwarantował kolejne dwie minuty kary za przewrócenie jednego z przeciwników. Za opóźnienie gry karę dostał Kozachuk Danylo, kolejny zawodnik drużyny z Ukrainy. W dogrywce nikt nie zdobył bramki. Ukraińcy, tak samo jak Włosi dwa razy otrzymali kolejne dwuminutowe kary. Następnym etapem zawodów były rzuty karne, w których Ukraina zdobyła, decydujący o końcowym wyniku meczu punkt. Mecz zakończył się wygraną Ukrainy 2:1. Bardzo dziękujemy za tak emocjonujący mecz oraz życzymy zawodnikom dalszego rozwijania się w tym cudownym sporcie.

Ice Hockey U20 World Championship – report from the match

12.12.2018 at 1 p.m the match started. Italy will be playing against Ukraine. We can see that the teams are very well prepared. But the winner can be only one. In the first half of the match, at 16', the advantage of points ensured Gios Gregorio to Italy. Luck left them, when in second half of the match, at 3', Ukraine changed the score. Shevchenko Igor scored a shot . He was really fast. Player from Italy caused an accident to other player. Players aren't giving up, even when they do a mistake. A minute later, Kryvoshapkin Hlib (from Ukraine) was punished. At the end of 31 minute, the same player gave the team next two minutes of punishment for pushing and falling another player. Kozachuk Danylo was punished for delaying the game, another Ukraine's player. The next step were penalty kicks, where Ukraine scored the final shot. The match ended with Ukraine winning 2:1. We're very thankful for this emotional match and we wish the players the best

Wywiad z zawodnikiem meczu

How do you feel about this match? Especially about winning?

- I'm feeling good, I score the final shot. The team is doing good, were trying to win the next match, and hopefully get the second place.

Whats your motivation?

- My motivation is to be the best i can possibly be. I have some people that i look up to, and try my best to be on their level.

Jakie są twoje wrażenia po tym meczu? A dokładniej o waszej wygranej?

- Czuję się dobrze. Zdobyłem zwycięską bramkę. Drużyna radzi sobie dobrze, staramy się wygrać następny mecz i zdobyć drugie miejsce.

Co jest twoją motywacją?

- Moją motywacją jest bycie najlepszym jakim mogę być. Mam ludzi, których podziwiam i staram się, jak mogę, by być na ich poziomie.

Kinga Troska

"Sportowy Fotograf"

Fotografia to wcale nie taka prosta praca jak Nam się wydaje. Dziś przeprowadzimy dla Państwa wywiad z fotografem - **Michałem Chwieduk**, który opowie Nam o swojej pracy.

Ile lat miał Pan kiedy zaczął Pan przygodę z fotografią?

13

Jaki event, który Pan fotografował podobał się panu najbardziej?

Za dużo tego było i ciężko to stwierdzić, ale na pewno w pamięci pozostały mi Mistrzostwa Świata w Hokeju 2016 w Spodku. Z ciekawych imprez byłem również na Mistrzostwach Świata w Hokeju dywizji najlepszej elity w Ostrawie czy też kilkukrotne meetingi Złata Tretra z Usainem Boltem jak jeszcze biegał w Ostrawie.

A czy lubi Pan swoją pracę?

I tak i nie. Fajne jest podróżowanie, ale bardzo często jest to uciążliwe.

W jakich krajach Pan fotografował?

Preferuje wyjazdy do Czech i Słowacji. Listopad był ciekawym miesiącem, ponieważ byłem w Gdańsku, dwa razy w Pradze i Jabloncu w Czechach. Miałem jechać na Rapid Wiedeń, ale jednak jadę na Spartak Trnawa na Słowację.

Fotografuje Pan tylko coś związanego ze sportem?

Tak, praktycznie tylko sport.

Dlaczego?

Ponieważ nie ma zbytu na inne tematy

A nie chciałby Pan fotografować czegoś na przykład związanego z przyrodą?

Za dużo mam pracy aby zajmować się czymś innym.

Czy trudno jest być fotografem?

Uważam, że to nie jest taka łatwa praca jak każdy sobie myśli-przyjdzie, zrobi zdjęcie i jest po pracy. Trzeba dojechać, obrobić zdjęcie i czy słońce czy deszcz trzeba robić zdjęcia. Nieraz robiłem zdjęcia w upale 30 stopni czy przy temperaturze -20stopni.

Ile czasu zajmuje Panu zrobienie idealnego zdjęcia?

Ciężko stwierdzić.

Ma Pan jakieś swoje ulubioną fotografię?

Nie, za dużo tego jest. Rocznie robię około 500 tematów fotograficznych. Temat to jest konferencja, mecz i wychodzi około 500 na rok.

A na jedną imprezę ile około zdjęć wychodzi?

Zależy od jakiej. Na Mistrzostwach Świata w Hokeju U20 musiałem zrobić 15 zdjęć z jednego meczu, ale zazwyczaj robię więcej tak około 30/40 po selekcji, a tak normalnie to około stu, może ponad sto muszę zrobić.

Brał Pan kiedyś udział w konkursach fotograficznych?

Nie, jakoś mnie nie ciągnie ani nie ciągnęło do konkursów. To jest bardziej dla artystów, a ja jak to mówię jestem bardziej rzemieślnikiem.

Czy przygotowuje się Pan do sesji zdjęciowych?

Nie, bardziej na żywioł idę. Kiedyś może się przygotowywałem kogo fotografować, kogo nie, a teraz to jest już rutyna.

Kiedy Pan zrozumiał, że to właśnie w fotografii chce Pan iść i chciałby to robić zawodowo?

Od momentu jak dostałem się na współpracę do jednego z codziennych, dużych dzienników- do faktów, ale to było w 2008 roku.

Ile sprzętu ze sobą Pan z reguły zabiera na imprezę, sesję?

Dwa aparaty, 5/6 obiektywów, lampę błyskową, komputer, kable, czytnik kart pamięci no i plecaki, walizki i jazda.

To już koniec naszego wywiadu, dziękujemy Panu za ciekawą rozmowę.

Fiuk Izabela i Copik Julia

HOKEJ NA LODZIE OCZAMI SĘDZIEGO

Klasa 2LO ZSTiO Meritum została zaproszona do Tych, aby zrelacjonować Ice Hockey U20 World Championship. Podczas zawodów można było spotkać wiele znanych i ciekawych osób. Jedną z nich był **Dariusz Pobożniak**.

Dzień dobry. Czy mogę zająć Panu chwilę i zadać kilka pytań?

- Dzień dobry. Tak, oczywiście.

Czy podzieli Pan się z nami ciekawostkami dotyczącymi hokeja na lodzie?

- Na widowni znajduje się miejsce dla pięciu osób, które zajmują się statystykami z meczu. O proszę, teraz właśnie sędzia rzuca krążek pomiędzy dwóch zawodników. Statyści zapisują, kto wygra krążek, podając numer zawodnika oraz jego drużynę. Jeśli są strzały na bramkę, podawany jest numer, z jakiego miejsca strzał został wykonany.

Zapisywane informacje muszą być bardzo szczegółowe?

-Tak. Komputery, rozrysowane lodowisko... wszystko wskazuje czy strzał był celny, niecelny, zablokowany... Na wyższych mistrzostwach, wyższej rangi, pracuje przy tym szesnaście osób. Dla telewizji jest mierzona moc i szybkość strzału, która wynosi nawet 130km/h. Na Igrzyskach Olimpijskich zawodnik potrafi rozpędzić się do 30km/h. Każdy zawodnik posiada chip w koszulce, dlatego na ekranach można zaobserwować poruszające się kropki. Statystki są wykorzystywane przez trenerów aby pomóc im w rozgrywce.

Podczas meczu można zauważyć zmieniających się co chwila zawodników.

- Tak, zbierany jest czas na lodzie zawodnika. Jedna zmiana w piłce nożnej to 90 minut. Tutaj zawodnicy grają 30/40 sekund na lodzie. Odbywa się bardzo dużo krótkich zmian. Jest to bardzo wyczerpujący sport, dlatego zmiany są krótkie, ale intensywne.

Czym zajmuje się Pan podczas turniejów?

-Jestem sędzią najwyższej polskiej ligi. Na mistrzostwach jestem jedynym reault menager. Pomagam zbierać statystki, podsumowanie. Po wydrukowaniu roznosimy to do drużyn.

Czy czuje Pan stres i dużą odpowiedzialność?

- Odczuwam te emocje bardzo silnie. To są moje trzecie mistrzostwa

Czy był Pan przy sytuacji, podczas której odbył się brutalny faul?

-Tak, niestety w hokeju często zdarzają się takie sytuacje. Doprowadzają one w wielu przypadkach do wstrząśnienia mózgu. Zawodnicy są bardzo silni, więc zderzenia nie są małe. Ja raz dostałem krążkiem w brodę i miałem ją rozciętą. Poprzez uderzenie kijem, też byłem poszkodowany, musiałem pojechać do szpitala.

Krążek to bardzo ważny element tej gry. Czy musi być on specjalnie przygotowany?

Podczas każdego zawodów znajduje się wiaderko z lodem, śniegiem, do którego wrzucane są krążki. Na najwyższych mistrzostwach są specjalne lodówki, które muszą mrozić krążki w temperaturze -10/-12 stopni. Jest to temperatura, która powoduje, że krążek jest idealny, odbija się idealnie. Tak jak mówiłem, każdy szczegół ma znaczenie. Na igrzyskach powinno być osiemdziesiąt krążków.

Dziękuję Panu za wywiad.

- Również dziękuję.

Wywiad przeprowadziła **Natalia Szczygieł**.